

II. Det akademiske Lærersamfund, de faste Censorer og de videnskabelige Anstalters Personalforhold.

1. Afgang og nye Udnævnelser.

Det theologiske Fakultet.

Under 2. Maj 1887 blev Professor, Lic. theol. Sthyr udnævnt til Biskop over Lolland-Falsters Stift. Ved at meddele Konsistorium Underretning herom, udbad Undervisningsministeriet sig under 13. s. M. Konsistoriums Erklæring med Hensyn til den ledig blevene Professorplads. Ved Skrivelse af 23. s. M. indsendte Konsistorium en Erklæring fra det theologiske Fakultet, hvori dette særlig henedede Opmærksomheden paa, at Lic. theol. Schat Petersen gjentagne Gange havde holdt Forelæsninger over Bøger af det nye Testamente, ligesom han ogsaa i flere Halvaar havde ledet de theologiske Skriveøvelser, og at hans Arbejde havde fundet Paaskjønnelse hos de Studerende. For imidlertid ikke at afskjære andre mulige Ansøgere Lejlighed til at melde sig, foreslog Fakultetet, at Embedet blev opslaaet ledigt med 3 Ugers Ansøgningsfrist, og at de indkomne Ansøgninger maatte blive tilstillede Fakultetet til Betænkning. Efter Ansøgningsfristen bleve de indkomne Ansøgninger af Ministeriet tilstillede Fakultetet, der i Skrivelse af 1. Juli s. A. udtalte, at det allerede fra Begyndelsen havde været enigt om, at Lic. Schat Petersen maatte foretrækkes, hvis Embedet skulde besættes uden foregaaende Konkurrence; men da Slotspræst, Lic. theol. Poulsen, der ved en Disputats over et exegetisk Æmne tilstrækkeligt havde godtgjort sin Adkomst til at komme under Overvejelse ved Professoratets Besættelse, nu tillige havde meldt sig som Ansøger, havde et Flertal af Fakultetets Medlemmer ment at maatte foreslaa en Konkurrence, der, for at muliggjøre en betryggende Sammenligning mellem Ansøgerne, efter akademisk Praxis maatte være baade skriftlig og mundtlig. Paa Fakultetets Forespørgsel havde Slotspræst Poulsen imidlertid erklæret sig ude af Stand til at deltage i en skriftlig Konkurrence, og Fakultetet foreslog derfor enstemmigt, at Lic. Schat Petersen beskikkedes i det ledige Professorat. Lic. theol. Louis Walrondt Schat Petersen blev derpaa under 14. Juli 1887 udnævnt til Professor i Theologi.

— Ved Skrivelse af 5. April 1887 har Ministeriet overdraget Hvervet som fast Censor ved den theologiske Embedsexamen for Tiden 1. April 1887—31. Marts 1889 til Sognepræst, Lic. theol. R. Volf, da Præst, Dr. phil. T. S. Rørdam havde ønsket sig fritaget for dette Hverv.

— Under 20. Maj s. A. blev kgl. Konfessionarius, 2den residerende Kapellan ved Vor Frue Kirke i Kjøbenhavn J. P. M. Paulli, R. af D. og Dbm., allernaadigst beskikket til Medlem af Direktionen for Pastoralseminariet i Stedet for Biskop Sthyr.

Det rets- og statsvidenskabelige Fakultet.

Ved Skrivelse af 21. April 1887 overdrog Ministeriet, da Overretsprokurator, Avditor Mundt ønskede sig fritaget for Hvervet som fast Censor ved de juridiske Examinere, dette Hverv til Overretsassessor A. C. Evaldsen.

Det lægevidenskabelige Fakultet.

Da Professor C. Lange paa Grund af Sygdom var forhindret fra at holde Forelæsninger i Foraarssemestret 1887, bifaldt Ministeriet den 19. Februar s. A.

paa Indstilling, at det overdroges Prosektor Dahl at holde pathologisk-anatomiske Demonstrationer og Sektioner med de Studerende i nævnte Semester mod et Honorar af 800 Kr.

— Cand. med. & chir. H. Arendrup blev af Fakultetet ansat som klinisk Assistent ved Fødselsstiftelsen fra 1. Oktober 1886 at regne.

— Prosector anatomix, cand. med. & chir. A. I. E. Ravn fratraadte som saadan fra 1. August 1887; efter ham udnævnte Fakultetet cand. med. & chir. O. Hamburger.

— Cand. med. & chir. H. C. Slomann blev fra 1. April 1887 at regne ansat den paa Kirke- og Undervisningsministeriets Budget for 1887—88 optagne ny Prosektorplads i normal Histologi, jfr Aarb. 1885 86 S. 23—24.

Det filosofiske Fakultet.

Under 29. April 1887 bleve normeret Docent i fransk Sprog og Literatur, Dr. phil. Thor Sundby og extraordinær Docent i sammenlignende Sprogvidenskab Dr. phil. Vilhelm Ludvig Peter Thømsen udnævnte til normerede Professorer henholdsvis i romansk Sprog og i sammenlignende Sprogvidenskab, fra 1. April s. A. at regne, jfr. foran S. 16—17.

— Ved kgl. Resol. 14. Juli 1887 blev det overdraget Dr. phil. Finnur Jónsson for et Tidsrum af 3 Aar fra den 1. September s. A. at holde Forelæsninger ved Universitetet over nordisk Filologi mod et aarligt Honorar af 2000 Kr., jfr. foran S. 20.

Det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet.

Den 10. September 1886 afgik Professor i Matematik, Dr. phil. A. Steen ved Døden. Han blev den 23. Januar 1861 ansat som Professor ordinarius. Ved kgl. Resol. 29. s. M. blev Professor extraordinarius Hieronymus Georg Zeuthen udnævnt til Professor ordinarius i Matematik fra 1. Oktober s. A. at regne.

— Under 29. April 1887 bleve Lektor i Kemi, Dr. phil. Sophus Mads Jørgensen, extraordinær Docent i Plantefysiologi, cand. med. & chir. Rasmus Pedersen og Docent i Matematik ved den polytekniske Lærestalt, Dr. phil. Peter Christian Julius Petersen udnævnte til normerede Professorer ved Universitetet, henholdsvis i Kemi, Plantefysiologi og Matematik, fra 1. April s. A. at regne, jfr. foran S. 16—17.

— Ved kgl. Resol. 21. Juli s. A. blev det overdraget Dr. phil. R. S. Bergh at holde en enkelt Forelæsningsrække gennem to Semestre over Embryologi og Histologi mod et Honorar af 900 Kr., jfr. foran S. 26.

2. Andre Personalialia.

Det theologiske Fakultet.

Ved Skrivelse af 23. Februar 1887 meddelte Ministeriet fast Censor, Professor, Dr. phil. V. Schmidt paa Grund af Rejsetilladelse til Udlandet Fritagelse for at møde i det forberedende Møde, som i Maj s. A. afholdtes til Fastsættelse af Opgaverne til den theologiske Embedsexamen.

— Under 13. Maj s. A. meddelte Ministeriet Professor, Dr. theol. H. Scharling Rejsetilladelse fra 15. s. M. til 1. Juni for som den ene af Universitetets Delegerede at møde ved Indvielsen af den nye Universitetsbygning i Upsala.

— Den 22. November 1886 døde forhenværende Docent i Pastoralseminariet, Geheimeetatsraad, Dr. jur. A. L. Casse, Kmd. af Dbg. og Dbm.

Det rets- og statsvidenskabelige Fakultet.

Ved Ministeriets Skrivelse af 23. September 1886 meddeltes der Professor, Dr. jur. Goos Tilladelse til at foretage en Rejse til Udlandet fra 20. s. M. til Maanedens Udgang.

— Under 15. Marts 1887 meddelte Ministeriet Professor Dr. jur. W. Scharling Rejsetilladelse fra 1. til 25. April s. A. for at deltage i den internationale statistiske Kongres, der i April Maaned afholdtes i Rom.

— Ved Skrivelse af 17., 24. og 26. August s. A. meddelte Ministeriet Professorerne, Dr. jur. Goos, Dr. jur. W. Scharling og Dr. jur. Matzen Rejsetilladelse til Norge fra de sidste Dage i August til nogle Dage ind i September for at overvære det sjette nordiske Juristmøde i Christiania.

— Under 21. April og 10. Maj s. A. er der meddelt henholdsvis Professorerne Dr. jur. Matzen, R. af D. og Dbm. og Dr. jur. Goos, R. af D. og Dbm., Tilladelse til at anlægge og bære de dem af Hs. Maj. Kongen af Sverige og Norge tildelte Dekorationer som Kmd. af 2. Grad af Nordstjerne-Ordenen.

— Under 17. August s. A. er Professor, Dr. jur. Goos, R. af D. og Dbm., bleven udnævnt til Kmd. af D., 2. Grad

Det lægevidenskabelige Fakultet.

Ved Skrivelse af 18. Februar 1887 bevilgede Kirke- og Undervisningsministeriet, efter Indstilling fra det lægevidenskabelige Fakultet, at Prosektor Fr. Dahl under Professor C. G. Langes Sygdom maatte afholde Sektioner og pathologisk-anatomiske Demonstrationer for de Studerende i Foraarshalvaaret 1887 mod et Honorar af 800 Kr., hvilket Beløb udbetaltes paa forventet Tillægsbevilling for 1886—87 af Universitetets Udgiftspost 1. a med 200 Kr. maanedlig forud fra 1. Marts 1887.

— Ved Ministeriets Skrivelse af 15. Oktober s. A. meddeltes der Professor, Dr. med. Plum Tilladelse til at foretage en Rejse til Paris fra den 16. til den 27. s. M. for at kunne deltage i den kirurgiske Kongres, som afholdtes sammesteds.

— Under 4. April 1887 meddelte Ministeriet Docent, Dr. med. C. J. Salomonsen Rejsetilladelse til Paris fra Midten af April til Slutningen af Maj i videnskabeligt Øjemed.

— Under 6. s. M. meddelte Ministeriet Overlæge, Dr. med. Haslund Rejsetilladelse til Udlandet af Helbredshensyn fra 12. April til Slutningen af Maj s. A. og Docent, Overlæge, Dr. med. O. Bloch Rejsetilladelse fra 10. til 20. April for at deltage i en Lægekongres i Berlin, samt Professor, Dr. med. Plum Tilladelse til at foretage en Rejse til Berlin fra den 12. til 18. s. M. for at deltage i den kirurgiske Kongres, som afholdtes der.

— Ved Skrivelse af 16. Juni s. A. meddelte Ministeriet Lektor, Dr. med. Bohr Rejsetilladelse til Udlandet i videnskabeligt Øjemed fra 25. Juni til 1. September s. A.

— Under 16. s. M. meddelte Ministeriet Professor, Dr. med. Reisz Rejsetilladelse til Udlandet i 6 Uger fra 6. Juli s. A.

— Ved Skrivelse af 29. Juni s. A. meddelte Ministeriet Professor, Dr. med. Gædeken Rejsetilladelse til Udlandet fra 5. Juli til 25. August s. A.

— Under 2. December 1886 er der meddelt Docent, Dr. med. C. J. Salomonsen Tilladelse til at anlægge og bære den ham af Hs. Maj. Kongen af Sverige og Norge tildelte Dekoration som R. af Nordstjerne-Ordenen.

— Under 10. Marts 1887 er Professor, Dr. med. Reisz, R. af D., bleven benaadet med Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

Det filosofiske Fakultet.

Paa Finanslovsforslaget for 1887—88 stillede Ministeriet Forslag om, at Professor i nordiske Sprog Dr. Wimmer, der under 26. Februar 1886 var bleven beskikket i bemeldte Embede fra 1. September s. A. at regne, maatte erholde en Lønningsforbedring, saaledes at hans Lønning fra 1. April 1887 beregnedes, som om han var bleven ansat som Professor fra 1. April 1876, hvilken Dag han var bleven udnævnt til ekstraordinær Docent i nordisk Filologi. Efter at Forslaget var blevet bevilget af Rigsdagens Afdelinger, optoges det paa Ministeriets Budget for 1887—88.

— Under Behandlingen af ovennævnte Finanslovsforslag blev der stillet Forslag om, at normeret Docent i fransk Sprog og Literatur, Dr. phil. Thor Sundby ansattes som Professor i romanske Sprog, saaledes at hans Lønning blev at beregne, som om han var bleven ansat som Professor fra 1. April 1878 at regne; Forslaget blev bevilget og optaget paa Ministeriets Budget, jfr. foran S. 17.

— Docent Dr. phil. V. Thomsen blev, efter at der paa Finanslovsforslaget for 1887—88 var stillet Forslag om en Lønningsforhøjelse for ham, og der senere under Behandlingen af Finanslovsforslaget var blevet stillet Forslag om hans Ansættelse som Professor i sammenlignende Sprogvidenskab, saaledes at hans Lønning beregnedes, som om han var bleven ansat fra 1. Juli 1876 at regne, beskikket til Professor med denne Lønning, jfr. foran S. 17.

— Paa Finanslovsforslaget f. 1887—88 blev der efter Konsistoriums anbefaling af Ministeriet stillet Forslag om, at den Docent, Dr. phil. Jul. Lange tillagte Lønning maatte blive forøget fra 2200 Kr. til 3200 Kr. Der bemærkedes i den Anledning, at Docent Lange var bleven ansat som Docent ved Universitetet ifølge kgl. Resolution af 26. Maj 1871 med et aarligt Honorar af 1200 Kr. samt at han ved kgl. Resolution af 9. Juni 1875 erholdt fast Ansættelse som ekstraordinær Docent, dog uden forhøjet Vederlag. Ved Finansloven for 1883—84 blev der, da han fra 1. Oktober 1882 havde trukket sig tilbage fra Stillingen som Sekretær ved Kunstakademiet, bevilget en Forhøjelse af hans Lønning med 1000 Kr. til 2200 Kr. Da Docent Lange gennem en lang Aarrække havde været den eneste til overfor Stat og Publikum at staa inde for et helt og omfattende Videnskabsfag, anbefalede Konsistorium paa det Varmeste, at der tillagdes ham en Lønning, som stod i Forhold til hans vedholdende Anstrængelse og sammenhængende Arbejde. Paa Ministeriets Budget for 1887—88 blev der derefter paa Universitetets Udgiftspost 7. a. tillagt Docent Lange ovennævnte Lønningstillæg med Pensionsret.

— Endelig blev der paa Ministeriets Budget for 1887—88 i Henhold til

derom paa Finanslovsforslaget stillet Forslag tillagt Docent, Dr. phil. Verner Pensionsret af et ham tidligere paa Universitetets Udgiftspost 7. a. uden Pensionsret bevilget Lønningstillæg paa 500 Kr.

— Ved kgl. Resol. af 3. Maj 1887 bifaldtes det, at det Docent, Dr. phil. O. Siesbye tillagte Honorar af den paa Universitetets Udgiftskonto 7. a. til videnskabelige Formaals Fremme opførte Sum for at holde sproglige og exegetiske Forelæsninger og Øvelser indenfor den klassiske Filologis Omraade fra 1. April s. A. at regne, forhøjedes fra 2400 Kr. til 2700 Kr. aarlig, at det Docent, cand. phil. V. Saaby tillagte Honorar af samme Konto for at holde Forelæsninger over dansk Filologi fra 1. April s. A. forhøjedes fra 2300 Kr. til 2600 Kr. aarlig, at det Professor, Dr. phil. V. Schmidt tilstaaede Honorar af samme Konto for at holde Forelæsninger i Ægyptologi og Assyriologi forhøjedes fra 1700 Kr. til 2000 Kr., ligeledes fra 1. April s. A. at regne, at det Docent Dr. phil. Cl. Wilkens tillagte Honorar af samme Konto for at holde Forelæsninger i Sociologi og Filosofi tillagte Honorar forhøjedes fra 1700 Kr. til 2000 Kr. ligeledes fra 1. April s. A. at regne samt, at der for Finansaaret 1887—88 tilstodes Dr. phil. Alfr. G. L. Lehmann et Honorar af 600 Kr. af samme Konto til Fortsættelse af hans experimentale og psykologiske Undersøgelser.

— Under 4. Februar 1887 meddelte Ministeriet Docent Brynjulfsson af Helbredshensyn Fritagelse for at holde Forelæsninger i Foraarshalvaaret 1887.

— Ved Skrivelse af 23. Juni s. A. meddelte Ministeriet Docent V. Saaby Fritagelse for at holde Forelæsninger i Efteraarshalvaaret 1887 for at kunne fuldende Udarbejdelsen af Videnskabernes Selskabs danske Ordbog.

— Ved Ministeriets Skrivelse af 2. Februar 1887 meddeltes der Docent, Dr. phil. Jul. Lange Tilladelse til i Tiden fra 5. s. M. til 10. Maj s. A. at foretage en Rejse til Italien og Grækenland i videnskabeligt Øjemed.

— Ved Skrivelse af 23. s. M. meddelte Ministeriet Professor, Dr. phil. V. Schmidt Rejsetilladelse til Grækenland og Italien fra 7. Marts til Midten af Maj.

— Under 15. April s. A. meddelte Ministeriet Professor, Dr. phil. Kroman Rejsetilladelse fra 10. April i c. 3 Uger for at foretage en Rejse til Tyskland og Sverige for at gjøre sig bekendt med Gymnastikundervisningens Tilstand.

— Ved Skrivelse af 13. Maj 1887 meddelte Ministeriet Professor, Dr. phil. Ussing Rejsetilladelse fra 15de til 21. s. M. for som den ene af Københavns Universitets Delegerede at møde ved Indvielsen af en ny Universitetsbygning i Upsala.

— Efterat Konsistorium ved Skrivelse til Ministeriet af 30. Oktober 1886 i Henhold til Andragende fra det filosofiske Fakultet havde anbefalet, at det nævnte Fakultet maatte bemyndiges til at meddele extraordinær Docent ved Universitetet Julius Lange Æresdiplom som doctor philosophiæ (Fdg. 9. Jan. 1824 § 5), blev denne Bemyndigelse given Fakultetet ved Allerh. Resol. af 8. Novbr. 1886. Fakultetet meddelte i Henhold hertil den 12. s. M. Docent Lange Æresgraden.

— Under den 11. Febr. 1887 modtog Konsistorium Meddelelse fra det filosofiske Fakultets Dekanus om, at Universitetet i Heidelberg d. 22. Jan. 1887 havde udnævnt Docent i de slaviske Sprog Karl Verner til Æresdoctor i Filosofi.

— Under 3. Januar 1887 blev Professor, Dr. phil. Holm allernaadigst beskikket til 2den Direktør for den Hjelmstjerne-Rosenkrantske Stiftelse.

— Under 31. Marts s. A. bleve Professorerne, Dr. phil. Holm og Dr. phil. Gertz af Ministeriet beskikkede som Medlemmer af Undervisningsinspektionen for Aaret fra 1. April 1887 til 31. Marts 1888.

— Under 10. Marts 1887 er Professor, Dr. phil. Mehren, R. af D., bleven benaadet med Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

— Under 25. Maj s. A. er der meddelt Docent, Dr. phil. Jul. Lange, R. af D., Tilladelse til at anlægge og bære den ham af Hs. Maj. Kongen af Sverige og Norge tildelte Dekoration som R. af Nordstjerne-Ordenen.

Den 12. December 1886 døde forhenværende Professor i klassisk Filologi, Geheimekonferensraad, Dr. jur. & phil. **J. N. Madvig**, R. af E., Stk. af D. og Dbmd.

Da Konsistorium ønskede at give hans Jordefærd en passende højtidelig Karakter, indstillede det ved Skriv. 15. s. M. til Ministeriet, at der til Udgiften herved maatte bevilges et Beløb af indtil 100 Kr., for hvis Anvendelse der vilde være at aflægge specificeret Regnskab. Da Udgiften ikke vilde kunne afholdes af det paa Kontoen for Universitetets ekstraordinære Udgifter bevilgede Beløb, indstillede det, at Udgiften maatte afholdes paa bemeldte Konto paa forventet Til lægsbevilling for Finansaaret 1886—87. Indstillingen bifaldtes ved Ministeriets Skriv. 18. s. M.

I Anledning af Geheimeraad Madvigs Død modtog Universitetet fra Christiania Universitet følgende Kondolenceskrivelse:

Universitati Regiae Hauniensi

Perillustri et Amplissimae.

S. P. D.

Universitas Regia Fredericiana Christianiensis.

Quum semper nostra universitas, Hauniensis universitatis filia atque cum ipsa proxima cognatione conjuncta, res vestras neque adversas neque secundas a se putet alienas, tum vero potissimum eodem, quo vos nunc afflictis estis, nos dolore perfundamur necesse est.

Tristissimus nempe ad nos ante paucos dies advenit nuntius JOANNEM NICOLAUM MADVIGIUM per sexaginta annos academiae vestrae decus fati concessisse.

De ingenio et meritis tanti viri haud multis opus est. Satis enim constat, MADVIGIUM inter omnes, qui hoc tempore in septentrionalibus regnis studiorum literarumque laudibus splendeant, primum locum obtinuisse eundemque in toto orbe philologorum facile principem extitisse. Neque nos fugit MADVIGIUM, quae in eo erat et patriae caritas et publicarum rerum cognitio, non Musis tantum Daniae summam gloriam addidisse, sed etiam multis nominibus civitati magnopere profuisse.

Ex iis professoribus, qui post conditam Christianiensem universitatem Hauniae docuerunt, paucos tantum invenimus, qui tot tantisque vinculis, ac MADVIGIUS, cum Norvegia nostra fuerint connexi, neminem fortasse, qui similem in juventutem academicam nostram vim exercuerit.

Per longam annorum seriem et in Latino et Græco sermone discendo tiro-nes nostri MADVIGII institutionibus grammaticis usi sunt, quo factum est, ut quasi communis Norvegiae praeceptor merito habendus sit. Eorum porro studio-
 sorum juvenum, qui ad philologiam postea se dederunt, MADVIGIUM potissimum per celeberrima sua et critici et grammatici et historici argumenti scripta ducem optimum fuisse, nemo est, qui ignoret.

Plerique sane juvenes nostri non nisi per scripta illa eum cognoverunt. Sed tamen haud paucis etiam contigit, ut Hauniae ipsum audirent, ut privati ejus scholis interessent, ut aestimatissimi praeceptoris etiam colerent penates. Jam ante plus quadraginta annos saepius accidit, ut philologi Christianienses, ejus ex ore pendere cupientes, sese Hauniam conferrent, neque postea doctae illae peregrinationes elanguerunt. Haud raro MADVIGIUS inter auditores suos simul duos, tres, quatuor Norvagos numerare potuit. Supervacaneum nimirum est dicere, hos auditores non modo eruditionem et doctrinam sed etiam tanti praeceptoris amorem semper in Norvegiam reportasse.

Ipse interdum urbem nostram universitatemque visitavit. Ante hos XXV annos inter nostrae academiae semisecularia suae universitatis nomine apud nos verba fecit. Anno deinde seculi nostri LXX quodammodo noster factus est collega. Docuit enim per aliquod tempus in academia nostra. Hauniam deinde redux opus gravissimum hoc tempore confectum: *Adversaria critica*, universitati nostrae inscripsit, *memor*, ut ipse ait, *temporis jucundissimi nuper in ea acti*. Etiam postea nostram terram repetiit cum discipulorum, amicorum, collegarum summa congratulatione et laetitia.

Quae quum ita sint, collegae Haunienses, hisce literis vobis testificari voluimus, carissimum caput, cujus nunc desiderio lugetis, nos quoque lugere. MADVIGII nomen Norvegia semper justo colet honore, semper debita servabit gratia, semper denique iis pignoribus addet, quibus foedus illud sustentatur nostrum, quod in historiae, in linguae, in morum communione positum ad posteros durabit.

Faxit deus, ut multi et vestri et nostri academici doctores ad MADVIGII exemplar sese componant.

Dabamus Christianiae die XVIII mensis Decembris anno MDCCCLXXXVI.*)

Dr Fr. Brandt,	Dr. Gisle Johnson,	Dr. E. Vinge,
Decanus fac. juridicae	Decanus fac. theologicae.	Decanus fac. medicae
Præses collegii academici.		
Dr. Gustav Storm,	Dr. C. M. Guldberg.	
Decanus fac. historico-philosophicae.	Decanus fac. physico-mathematicae.	

*) Adressen lyder i Oversættelse saaledes:

Som en Datter af Eders Universitet og ved selve dette Slægtskab nøje knyttet dertil, har vort Universitet altid taget Del i Eders Skjæbne, baade i Medgang og Modgang, og navnlig have ogsaa vi maattet føle en dyb Smerte ved det Tab, I nylig have lidt. For faa Dage siden modtog vi Efterretningen om, at Johan Nicolai Madvig, der i 60 Aar havde været en Prydelse for Eders Universitet, var død. Om en saa udmærket Mands Geni og Fortjenester behøve vi ikke at sige mange Ord. Thi det staaer fast, at Madvig indtog den første Plads mellem alle dem, der for Tiden have indlagt sig Berømmelse som Videnskabsmænd i de nordiske Riger, medens han tillige, tør man vel sige, stod som den ypperste Philolog i hele Verden. Og fremdeles er det vor Overbevisning, at Madvig formedelst sin Fædrelandskjær-

Den 15. Jan. 1887 udfærdigede Konsistorium følgende Takskrivelse til Kristiania Universitet:

»For Eders varmt følte Deltagelse i vor Sorg over Tabet af Johan Nicolai Madvig, som I have givet Udtryk i den os tilsendte Adresse, bringe vi Eder herved vor hjerteligste Tak, og vi dele tilfulde Eders Ønske om, at mange Universitetslærere maatte danne sig efter Madvigs Forbillede.

Den helleniske filologiske Forening i Konstantinopel sendte en Kondolenceskrivelse til Professor Ussing, der indsendte den til Konsistorium; Skrivelsen lyder saaledes:

Ἐν Κωνσταντινῶν τῇ 22 Δεκεμβρίου 1886.

Ἐρίτιμε κύριε.

Τοῦ διαπρεποῦς ἑλληνιστοῦ καὶ δεινοῦ ἐπιστήμονος Νικ. τοῦ Μαδβιγίου τὸν μοιραῖον θάνατον σύμπαν τὸ ὑμέτερον πανεπιστήμιον δικαίως πενθεῖ, συμπενθεῖ δ' αὐτῷ πᾶσα ἡ χορεία τῶν σοφῶν τῆς ἐσπερίας ἀνδρῶν τῶν ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ταῖς ἐπιστήμαις τὸν βίον αὐτῶν

lighed og Indsigt i Statssager ikke blot har bidraget i høj Grad til Danmarks videnskabelige Berømmelse, men ogsaa i mange Henseender har gavnet Staten i høj Grad.

Af de Professorer, der efter Stiftelsen af Christiania Universitet have virket som Universitetslærere i Kjøbenhavn, er der kun faa, der have været knyttede til Norge ved saa mange og saa faste Baand som Madvig, og maaske ingen, der har udøvet en lignende Indflydelse paa vor akademiske Ungdom. I en lang Aarrække have Disciple i vore Skoler brugt hans grammatiske Lærebøger baade i Latin og Græsk, saa at han med Rette kan betegnes som en Lærer for Norge i hele dets Udstrækning. Og det vide jo Alle, at de unge Studerende, der bestemte sig for det philologiske Studium, have fundet den bedste Vejledning i Madvigs navnkundige kritiske, grammatiske og historiske Arbejder. De fleste af vore unge Studerende kjende ham jo ganske vist kun gjennem disse Skrifter. Men dog have ikke saa faa været saa heldige at høre ham selv i Kjøbenhavn, deltage i hans Øvelser, og gjæste deres højtagnede Lærer i hans Hjem. Allerede for over 40 Aar siden var det hyppigt Tilfældet, at Philologer fra Christiania, som ønskede at høre hans Forelæsninger, rejste til Kjøbenhavn, og Rejser i dette videnskabelige Øjemed have heller ikke i den senere Tid været sjældnere. Ofte har Madvig samtidigt haft to, tre eller fire Normænd mellem sine Tilhørere. Det er vel overflødigt at sige, at disse Tilhørere altid bragte hjem med sig til Norge ikke blot videnskabelig Dannelse, men ogsaa Kjærlighed til deres udmærkede Lærer.

Selv har Madvig flere Gange besøgt vor By og vort Universitet. For 25 Aar siden var han sit Universitets Ordfører ved vort Universitets Halvhundredearsfest. Aar 1870 blev han dernæst paa en Maade vor Embedsfælle, idet han i nogen Tid holdt Forelæsninger her ved Universitetet. Efter derpaa at være vendt hjem til Kjøbenhavn tilegnede han Universitetet i Christiania sit betydningsfulde Værk Adversaria Critica, i Erindring, som han selv siger, om den behagelige Tid, han nylig havde tilbragt der. Ogsaa senere kom han igjen til vort Land til stor Glæde for sine Disciple, Venner og Embedsfæller.

I Overensstemmelse med Alt, hvad vi her have udviklet, have vi ved denne Skrivelse villet bevidne Eder, vore kjøbenhavnske Embedsfæller, den Sorg, ogsaa vi føle ved den dyrebare af Eder saa højt savnede Mands Bortgang. Madvigs Navn vil altid her i Norge blive holdt i tilbørlig Ære og blive mindet med skyldig Taknemmelighed; vi ville altid betragte dette Navn som et af de Baand, hvorved Forbundet mellem de to Lande vedligeholdes, et Forbund, der beroer paa Fællesskab i Historie, Sprog og Sæder og derfor vil bestaa ogsaa i de kommende Tider.

Give Gud, at mange af Eders og vore Universitetslærere maa danne sig efter Madvigs Forbillede.

ἀφιερωσάντων. Ὁ ὑπὸ τοῦ ὑμετέρου πανεπιστημίου πενθούμενος σήμερον διαπρεπῆς καθηγητὴς Νικ. ὁ Μαδβίγιος, ἐπὶ πεντηκονταετιάν ὄλην εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ λατινικὴν ἰδίαν φιλολογίαν ἀσχοληθεὶς, συνετέλησεν ἀείποτε διὰ τῶν σπουδαίων φιλολογικῶν αὐτοῦ προϊόντων, ἔργων πολυετῶν μόχθων καὶ ἀγώνων, εἰς ὃν προέθετο σκοπὸν, καὶ θανάτῳ ἤδη κλῆος καὶ δόξαν αἰδίου καταλείπει τοῖς τε ἐπιζῶσι καὶ τοῖς ἐπιγιννομένοις.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικὸς φιλολογικὸς Σύλλογος ἐκτιμήσας δεόντως τὴν ἑλληνομαθειάν τοῦ πολυπενθοῦς σοφοῦ ἀνδρὸς Νικ. τοῦ Μαδβιγίου, ἐνέγραψεν αὐτὸν φθίνοντος τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐπιτιμον ἑταῖρον αὐτοῦ, ἀπονέμων αὐτῷ δίκαιον φόρον εὐγνωμοσύνης, ἀνθ' ὧν ὑπὲρ τῶν γραμμάτων ἐπὶ πολυετιάν ἐμόχθησε πρὸς κοινὴν πάντων ἡμῶν ὠφέλειαν ἐργασθέντος.

Τῆς πληξάσης ὅθεν τὸ ὑμέτερον πανεπιστήμιον ἀνεπαρορθώτου συμφορᾶς καὶ τῆς ἐπὶ ταύτῃ δικαίας θλίψεως ὑμῶν καθ' ὁλοκληρίαν καὶ ἡμεῖς συμμεριζόμενοι ἐκφράζομεν ἐξ ὀνόματος τοῦ φιλολογικοῦ Συλλόγου ὑμῖν τε, ἐρίτιμε κύριε, τῇ ἀκαδημαϊκῇ Συγγλήτῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἐρίτιμοις καθηγηταῖς, συναδέλφοις τοῦ πενθουμένου ἀνδρὸς, τὰ εἰλικρινῆ ἡμῶν συλλυπητήρια ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ κλεινοῦ τῶν γραμμάτων καὶ τῆς ἐπιστήμης θεραπεύοντος ἐπικαλούμενοι ἅμα τὴν ἐπὶ πᾶσιν ὑμῖν ἐνδεδελεχῆ τοῦ Ὑψίστου ἀντίληψιν καὶ προστασίαν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἐπιστήμης καὶ πρὸς δόξαν τῆς πεφιλημένης ὑμῖν τε καὶ ἡμῖν Δανίας.

Ἐπὶ τούτοις δέξασθε, ἐρίτιμε κύριε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξιδιασμένης πρὸς ὑμᾶς τιμῆς καὶ ὑπολήψεως ἡμῶν μεθ' ὧν διατελοῦμεν
προθυμότατοι

ὁ πρόεδρος

Κ. Καλλιᾶδης

Ὁ γεν. γραμματεὺς

Α. Μητρόπουλος

τῷ ἐρίτιμῳ κυρίῳ

Ussing

πρυτάνει τοῦ πανεπιστημίου τῆς Κοπενχάγης *)

*) Adressen lyder i Oversættelse saaledes:

Konstantinopel, 22. December 1886.

Meget ærede Herre.

Over den udmærkede Hellenist og dygtige Videnskabsmand J. N. Madvigs sørgelige Død sørger hele Eders Universitet med Rette, og med det sørger den hele Kreds af Lærde i Vestlandene, der har helliget sit Liv til Litteraturen og Videnskaberne. Den af Eders Universitet idag begrædte udmærkede Lærer J. N. Madvig, som i hele 50 Aar havde arbejdet i den helleniske og latinske Philologi, naaede ved sine fortrinlige philologiske Skrifter, mange Aars anstrængte Arbejder, altid det Maal, han havde sat sig, og da han nu er død, efterlader han sig beklageligt Savn og evig Ære baade hos de Nulevende og hos Efterslægten.

Det helleniske philologiske Selskab i Konstantinopel har i tilbørlig Vurdering af den meget begrædte Lærde J. N. Madvigs Kundskab til den helleniske Oldtid, i Slutningen af forrige Aar udnævnt ham til Æresmedlem, idet det ydede ham en retfærdig Taknemmelighedstribut for hans mangeaarige Anstrængelser i Videnskabens Tjeneste og hans Arbejde til Alles fælles Gavn.

I det uerstattelige Tab, som har rammet Eders Universitet, og Eders retfærdige Sorg derover tage ogsaa vi fuldstændig Del, og vi udtale i det philologiske Sel-

Professor Ussing sendte Foreningen følgende Takskrivelse:

Κ. Καλλιάδης,

Τῷ προέδρῳ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐλληνικοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου.

Ἐρίτιμε κύριε

Τὴν ἐπιστολὴν, ἐν ἣ εἰδοποιήσατε ἡμᾶς ὅτι καὶ ὑμεῖς τοῦ πένθους ἡμῶν διὰ τὸν Μαδβιγίου θάνατον συμμερίζεσθε, ἀποδεδέγμεθα, καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν ἐκ καρδίας διὰ τὴν συμπάθειαν ὑμῶν. Αὕτη ἐστὶν ἡ μεγίστη ἡμῶν ἐν τῇ θλίψει παρηγορία, τὸ βλέπειν, ὡς ὑπὸ πάντων τιμημένους ἦν, καὶ τὸ εἰδέναι ὅτι ἡ μνήμη αὐτοῦ οὔποτε ἀφανισθῆσεται.

ὑπὲρ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ συνεδρίου τοῦ τῆς Κοπενχάγης πανεπιστημίου

*I. A. Οὔσσιγγ
ἀντιπρύτανης*

ἐν Κ. τῇ 20 Ἰανουαρίου 1887.)*

I *Revue historique* er, under *Chronique et Bibliographie* optaget følgende Nekrolog om Madvig, af hvilken Særtryk er tilstillet Konsistorium:

Danemark. — Le Danemark vient de subir la perte déplorable d'un de ses hommes illustres, celle de Johan Nicolai Madvig. Philosophe célèbre, la science historique lui doit beaucoup; enfin, comme ministre et comme député, il a joué un rôle dans la politique moderne du Danemark.

Madvig naquit le 7 août 1804 à Svaneke, petite ville située dans l'île de Bornholm, la plus orientale de l'archipel danois; pendant toute sa vie, il a gardé l'accent de son île natale. Son père était magistrat; il associa de bonne heure son fils à ses travaux; c'est ainsi qu'il acquit l'expérience administrative et juridique, par laquelle il s'est plus tard distingué. Les ressources très modestes de ses parents ne permettaient guère qu'il fit de longues études; mais il y ap-

skabs Navn for Dem, meget ærede Herre, for det akademiske Raad og alle de ærede Professorer, den Afdødes Kolleger, vor oprigtige Deltagelse over den berømte Litteraturens og Videnskabens Tjeners Død, idet vi tillige nedbede over Eder den Højestes nafladelige Bistand og Beskyttelse til Gavn for Universitetet og til Ære for det af Eder og af os elskede Danmark.

Modtag derfor, m. æ. H., Forsikringen om den udmærkede Ærefrygt og Højagtelse, hvormed vi vedblive at være

Eders hengivne

Kalliades,
Præsident.

A. Metropulos,
Sekretær.

*) Skrivelsen lyder i Oversættelse saaledes:

Højstærede Herre.

Det Brev, hvori I underrettede os om, at ogsaa I dele vor Sorg over Madvigs Bortgang, have vi modtaget, og vi takke Eder af Hjertet for Eders Medfølelse. Det er den største Trøst i vor Sorg at se, hvorledes denne Mand var æret af Alle og at vide, at hans Minde aldrig vil forsvinde.

Modtag, h. H., Forsikringen o. s. v.

Paa Konsistoriums Vegne

I. L. Ussing,
pro rectore.

porta des dispositions si extraordinaires qu'à seize ans il fut reçu avec éloge à l'université (1820).

Là il donna bientôt des preuves si éclatantes de sa supériorité dans les matières philologiques qu'après avoir fini bien vite ses examens, il fut nommé professeur de l'université. A ces fonctions il ajouta, de 1832 à 1848, celles de bibliothécaire. Ses premiers ouvrages : *Emendationes in Ciceronis libros de legibus et Academica*; *Epistola critica ad Orellium*; *De Asconio* et l'édition des *Ciceronis orationes selectae* commencèrent sa renommée. Sa *Grammaire latine* l'augmenta encore; elle a été traduite en presque toutes les langues d'Europe; elle se distingue par son plan simple et clair, par les règles qu'elle donne avec une richesse et une exactitude rares.

Avant 1848, Madvig n'avait guère pris part à la vie politique; mais, quand le gouvernement, après l'avènement de Frédéric VII, voulut prévenir une révolution par le manifeste du 28 janvier, en proposant un projet de constitution qui eût donné trop d'importance au parti allemand dans l'État, Madvig ne sut contenir son indignation; il fit paraître dans les journaux un article plein d'idées et de chaleur. Heureusement, le gouvernement abandonna bientôt ses projets, et, au mois de mars, le roi prit pour ministres les chefs du mouvement libéral. Après un remaniement qui eut lieu en novembre de la même année, Madvig devint ministre des cultes et de l'instruction publique. Il continua d'occuper ce poste pendant les trois années de guerre 1848—50, et son nom est inscrit au bas du Grundlov (loi fondamentale) du Danemark, aussi bien que de diverses lois importantes de cette époque. Cependant, le différend diplomatique relatif à la situation future du Slesvig dans la monarchie avait pris une direction que Madvig ne pouvait approuver. Personnellement, il était disposé à résoudre la question en proposant le partage du duché; mais cette opinion ne rencontrait aucune sympathie ni chez les autres membres du gouvernement, ni parmi les chefs du peuple, ni chez les habitants du Jutland méridional; Madvig, voyant qu'elle était impraticable, donna sa démission (décembre 1851).

Depuis, Madvig a pris encore part aux affaires publiques comme membre de plusieurs assemblées législatives, dont il a souvent été le président. C'était un politique instruit, calme et bienveillant, mais hésitant, ce qui l'a empêché d'exercer une grande influence dans l'État. Par contre, il a, comme inspecteur général de l'enseignement supérieur, position qu'il a occupée de 1848 à 1874, grandement contribué à organiser d'une manière heureuse le régime des écoles latines. Madvig a fait mettre en pratique, avec succès, un nouveau plan d'études dans les lycées; il a donné plus de place aux mathématiques et aux sciences physiques. Son influence s'est fait sentir par une grande humanité et par un ferme maintien du vrai but idéal de l'école. Du reste, il n'y a pas eu beaucoup de discussions sur les questions littéraires et sociales où Madvig ne soit entré en donnant de bons conseils.

Malgré cette activité infatigable au service de l'université, de l'école et du Rigsdag (la diète), Madvig a trouvé le temps, grâce à sa mémoire merveilleuse et à son incroyable énergie, d'écrire beaucoup d'ouvrages philologiques de haute importance. Nous citerons les *Emendationes Livianae* (1860), son édition de Tite-Live (1861—66); les différents traités qui ont été recueillis dans ses *Opuscula academica* (1834—42), ses *Adversaria critica*, en 3 vol. (1871—84), ses

Kleine philologische Schriften (1875), etc. Dans ces travaux, l'originalité propre de Madvig est d'avoir montré avec grande force que, pour trouver les vrais textes, il est nécessaire de déterminer les relations des manuscrits les uns envers les autres, et de ne s'appuyer qu'au manuscrit original sans tenir compte des copies mauvaises et inexactes qui lui ont été faites. Pour établir la généalogie des manuscrits, il prit pour guide leurs fautes: les mêmes lacunes, les mêmes déplacements de mots ou de pages, les mêmes fautes d'orthographe devaient constater une dépendance entre eux. Madvig n'est pas le premier qui ait employé cette méthode, à présent reconnue partout comme juste quand il s'agit de trouver les sources de l'histoire; mais peu d'érudits ont déployé autant de finesse dans l'emploi de cette méthode; peu ont eu une oreille aussi fine pour saisir les latinismes et reconnaître le style propre à chaque auteur.

Pourtant l'ingénieux savant n'a jamais exagéré le mérite des études relatives à la critique du texte; il a toujours soutenu que ce n'était qu'une science auxiliaire pour parvenir à l'intelligence véritable des auteurs; c'est sa véritable vocation qui l'entraînait dans ce nouvel ordre de recherches. D'autre part, il a, dans plusieurs traités importants, émis des considérations générales sur la qualité et la nature des langues, mais il n'a pas cultivé la science moderne des langues comparées, sans toutefois en être l'adversaire; il a protesté contre la physiologie phonétique et toujours soutenu que le langage est comme l'expression et le point d'appui de la pensée.

Le côté historique de l'antiquité a été traité par lui dans plusieurs livres, par exemple dans son traité sur des colonies romaines (1832); il a su jeter une nouvelle lumière sur cette institution. Il a paru quelques parties seulement des cours qu'il a faits sur la littérature grecque, par exemple son étude sur la poésie dramatique chez les Athéniens; mais ce qu'il souhaitait surtout, c'était de pouvoir exposer ses idées sur la constitution de l'État romain, telles qu'elles s'étaient formées chez lui par l'étude approfondie des auteurs durant sa longue vie. Cette œuvre a été publiée en 1881-82; elle a été aussitôt traduite en français et en allemand. Il y combat indirectement les opinions allemandes, et surtout celles de M. Th. Mommsen. Le célèbre philologue avertit qu'il faut se défier de vouloir combler les lacunes de notre science à l'aide d'hypothèses; il montre à qui nous devons ces lacunes: à Tite-Live, qui a manqué de véracité; à Denys d'Halicarnasse, dont l'érudition est sans cesse troublée par son goût pour les constructions symétriques, ses préjugés grecs et sa rhétorique pédantesque. Madvig condamne ceux qui transportent dans l'antiquité les idées modernes. Ainsi, à M. Mommsen, qui considère César comme un réformateur extraordinaire, Madvig répond qu'en réalité on ne connaît point les idées de César ni ses projets de réforme; aussi évite-t-il lui-même avec le plus grand soin toute allusion à la politique moderne. Enfin ses jugements ne sont jamais empruntés aux auteurs qui ont traité avant lui les mêmes sujets; sans cesse il renvoie aux sources originales. Le tableau qu'il trace ainsi est vrai; il est écrit avec finesse et avec une grande modération de ton. On comprend qu'une œuvre aussi personnelle ait soulevé de nombreuses critiques; on a blâmé la réserve qu'a montrée l'auteur à conclure dans beaucoup de cas où d'autres ne ménageaient pas

les hypothèses. Personne, du moins, ne niera que ce soit un ouvrage fondamental pour l'intelligence des institutions romaines, ni qu'il témoigne de la science profonde et de l'esprit de l'auteur.

Au moment où paraissait l'*État romain*, la vue de Madvig s'était bien affaiblie, et il ne travaillait plus qu'à l'aide d'un secrétaire. Il était recteur de l'université quand on célébra le quatrième centenaire de la fondation de ce grand corps enseignant (1879). Chose étrange, Madvig avait été le collègue de celui qui, en 1779, présidait aussi à la fête en sa qualité de recteur; mais, à la fin de cette année, il donna sa démission. Sa force d'esprit resta intacte jusqu'aux derniers jours, et de temps en temps il faisait paraître de nouveaux traités. Un rhume le força à garder le lit au mois de décembre; on le croyait déjà mieux, quand il mourut subitement le 12 décembre (1886).

Il eut pour devise dans tout son travail ces paroles: Cherche la vérité par amour. Il n'eut guère d'ennemis, et ses amis furent nombreux; toute la nation danoise ressentit une vraie douleur en apprenant la mort de cet homme de génie, doux et aimable. — I. S.

Det mathematisk-naturvidenskabelige Fakultet.

Paa Ministeriets Budget for 1887—88 blev der, efter at der paa Finanslovsforslagene for 1885—86, 1886—87 og 1887—88 var stillet Forslag om Lønningstillæg til Professorerne, Dr. phil. Zeuthen og Dr. phil. Lütken, jfr. Aarvog for 1884—85 S 126—27, tillagt Professor Zeuthen Lønning fra 1. April 1887, som om han var bleven ansat som Professor fra 1. April 1871 at regne, og Professor Lütken Lønning ligeledes fra 1. April 1887 at regne, som om han var bleven ansat som Professor fra 1. April 1875.

— I Henhold til et under Behandlingen af Finansloven stillet Forslag blev der ved Ministeriets Budget for 1887—88 tillagt Professor Christiansen Lønning fra 1. April 1887, som om han var bleven ansat som Professor fra 1. April 1876 at regne, jfr. foran S. 25.

— Lønningerne for følgende paa Ministeriets Budget for 1887—88 opførte nye normerede Professorer bleve i Henhold til de under Behandlingen af Finansloven fremkomne Forslag fra 1. April 1887 at beregne saaledes: for Docent ved den polytekniske Lærestanstalt, Dr. phil. Jul. Petersen som Professor i Matematik ved Universitetet, som om han var bleven ansat som Professor fra den 18. September 1871 at regne; for Lektor, Dr. phil. S. M. Jørgensen som Professor i Kemi, som om han var bleven ansat fra 1. April 1871 og for extraordinær Docent R. Pedersen som Professor i Plantefysiologi, som om han var bleven ansat som Professor fra 1. Juni 1879, jfr. foran S. 17.

— Endelig blev der paa Ministeriets Budget for 1887—88 i Henhold til derom paa Finanslovsforslaget stillet Forslag tillagt Docent, Dr. phil. Løffler Pensionsret af et ham tidligere paa Universitetets Udgiftspost 7 a bevilget Lønningstillæg paa 500 Kr.

— Ved Ministeriets Skrivelse af 20. Februar 1887 meddeltes der Professor, Dr. phil. Thiele Fritagelse for at holde Forelæsninger i Foraarshalvaaret 1887 samt Tilladelse til at deltage i en Konference, der i Paasken 1887 holdtes i Paris for at søge Overenskomst truffet angaaende Tilvejebringelsen af et fuldstændigt fotografisk Billede af Himmelhvælvingen, samt til dermed at forene et

længere Ophold i Udlandet for at studere Fotografiens Anvendelse i Astronomien, saaledes at hans Rejse begyndte i Marts Maaned og i det Hele kom til at udstrække sig over 3 Maaneder. Som Bidrag til Rejseudgifterne blev der derhos tilstaaet Professor Thiele et Beløb af 1500 Kr., der udrededes med Halvdelen af Universitetets ekstraordinære Udgifters Konto for 1887—88 og med Halvdelen af Kommunitetets ekstraordinære Udgifters Konto for samme Finansaar, jfr. foran S. 34—35.

— Under 25. Juni s. A. meddelte Ministeriet Professor, Dr. med. & phil. Jul. Thomsen Rejsetilladelse til Udlandet i Løbet af Sommerferien.

— Under s. D. meddelte Ministeriet Professor, Dr. med. Warming Tilladelse til fra 1. Juli i Løbet af Sommeren at foretage en Rejse til Norge samt til, at Museumsinspektør Kjærskou i hans Fraværelse overtog Direktørforretningerne ved botanisk Have.

— Ved Skrivelse af s. D. meddelte Ministeriet Professor, Dr. phil. Jørgensen Rejsetilladelse til Berlin i videnskabeligt Øjemed paa en Maaned fra 25. Juni s. A.

— Under 29. Juli s. A. meddelte Ministeriet Professor Johnstrup Tilladelse til i Sommerferien at foretage en Rejse til Sverige og Norge.

— Den 1. November 1886 døde forhenværende Konservator ved Universitetets zoologiske Museum R. Conradsen, Dbm.

— Den 1. December s. A. døde forhenværende Professor i Fysik C. V. Holten, Kmd. af D. og Dbm.

— Den 20. Marts 1887 døde forhenværende Professor i Botanik og Direktør ved botanisk Have D. F. Didrichsen, R. af D.

3. Friboliger og Huslejeportioner.

Efter Professor Holtens Afgang fra Universitetet opterede Professor, Dr. phil. Mehren den derved ledig blevne Professorgaard i Kannikestræde fra April Flyttedag 1887 at regne. Angaaende Forhandlinger om Berettigelsen for Optanten til at udleje denne Bolig til en anden Universitetsprofessor, jfr. foran S. 26—27.

— Den ved Professor, Dr. phil. Mehrens Option af denne Bolig ledig blevne Huslejeportion opteredes af Professor, Dr. theol. H. Scharling.

— Ved Professor, Dr. phil. Gislasons Afgang fra Universitetet opterede Professor, Dr. jur. Matzen den derved ledig blevne Huslejeportion.

— Efter Professor, Dr. phil. Steens Død opterede Professor, Dr. jur. Goos den derved ledig blevne Professorgaard ved Kommunitetsbygningen fra April Flyttedag 1887 at regne. Ved Optionen gjordes det den eventuelle Optant til Pligt uden Erstatning at afstaa den forhaandenværende Rest af Haven, dersom nye Byggeforetagender ved Universitetet i Fremtiden maatte gjøre dette fornødent (Univ. Aarb. f. 1873—75 S. 175) samt med 6 pCt. at forrente og afdrage et Laan til Kommunitetet, stort til Rest 9 Kr. 99 Ø., samt til uden Erstatning at finde sig i, at Konsistorium raadede over den til Økonomilejligheden hørende, under Konsistoriums Bygning værende Kjælder.

Den ved Professor Goos' Option af denne Bolig ledig blevne Huslejeportion opteredes af Professor, Dr. med. Plum.